

fru Lone Møller, lægger meget nøje mærke til. For os andre er det jo i alt fald et bevis for, at det godt kan være, at Socialdemokratiet har ladet sig trække lidt rigeligt ud til højre i den her sag.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Fru Lone Møller siger, at det er da op til amterne. De kan da bare selv bestemme. De kan da selv vælge. Ja, men amterne bliver jo bragt i den situation, at de skal opfylde 3-måneders-ventetiden. Derfor kan de komme i den situation, at der ikke er andre muligheder end privathospitalet. Det har Socialdemokratiet sørget for ved netop at skrive det på den måde.

Det er ren illusion, at amterne bare kan vælge noget helt andet. Nej, de kan blive presset til det. Det kan blive realiteten.

En enkelt bemærkning til hr. Jan Køpke Christensen og til Venstres hr. Jørgen Winter, som er så glade for, at man nu virkelig kan gøre noget for patienterne. Ja, men man tænker åbenbart kun: Nu skal der gøres noget ekstraordinært for to typer operationer. Og så vil det helt givetvis betyde længere ventelister for en række andre patienter. Det ved man kan blive konsekvensen af det.

Altså bliver det til: Der er førsteklases operationer, og dem er der nogle patienter der skal have en mulighed for, som andre ikke får, og de får altså dermed længere ventelister.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu bliver diskussionen meget for og imod privathospitaler, og det er jo oplagt, at der er nogle her i salen, som bevidst vil gøre alt, hvad de kan for, at vi får flere og større privathospitaler i Danmark, og det er vi imod.

Jeg vil dog sige, at er der et amt, der har for sømt at udbygge sin hospitalskapacitet, så er vi indstillet på, at amtet må betale til de private hospitaler for at få givet patienterne den behandling, de har krav på, f.eks. inden en hjertepatient dør af at stå på venteliste.

Men det værste ved det her forslag er ikke, om det nu giver privathospitalerne en mulighed for at vokse sig større. Nej, det værste er hele den tankegang, der ligger bag, og det vil jeg godt høre om Socialdemokratiet har gjort sig særlig mange overvejelser om – altså at vi nu indfører økonomiske styringsmekanismer i sundhedssektoren, hvor det lige pludselig er almindeligt køb og salg og profitmotiver, der

kommer til at bestemme, hvordan hospitalskapaciteten udvikler sig. For det bliver jo sådan, at vi nu skal til at have udlicitering af endnu flere operationer. Det sker allerede, at amterne sender operationer i udlicitering, hvor det billigste hospital så vinder operationerne.

Jeg synes, det er en meget betænkelig udvikling, som vi burde tage op til en diskussion og stoppe. Hele den filosofi, købmandsfilosofien, går jo ud på, at de gode hospitaler får flere patienter, fordi de kan tiltrække dem. Når de har tjent penge ved at få flere patienter, kan de udvide og blive større, mens andre, dårlige hospitaler måske bliver mindre, fordi de ikke kan tiltrække patienter på samme måde.

Det er jo hele den økonomiske filosofi, der ligger bag det med at indføre økonomiske styringsmekanismer i sundhedssektoren. Har I også tænkt over, at det er den Pandoras æske, I er i gang med at åbne?

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Nu synes jeg ikke, Enhedslisten skal være så hård ved Socialdemokratiet. Når de kommer på bedre tanker, så skal man naturligvis rose de pågældende partier og ikke kritisere, som hr. Frank Aaen gør over for Socialdemokratiets ordfører.

Jeg synes, som jeg har sagt tidligere, at det er et skridt på den helt rigtige vej. Der er selvfølgelig nogle minusser. Dem skal jeg komme ind på senere i min ordførertale.

Jeg vil sige til hr. Kristen Touborg, at det, vi ser her, jo ikke er så nyt. Hvis hr. Kristen Touborg havde været her tidligere, ville han have kunnet se under den borgerlige regering, at Socialdemokratiet faktisk støttede Fremskridtspartiets forslag med hensyn til 3 måneders ventetid til operationer. Og jeg kan nævne andre ting på socialområdet osv., hvor vi faktisk er gået hånd i hånd med Socialdemokratiet og SF – ikke med Enhedslisten, det siger sig selv, for de var her ikke. Men de andre partier har vi gang på gang fået støtte fra netop på de pågældende områder.

Til fru Anni Svanholt: Jeg er enig i, at det er et problem, at det kun er to typer operationer, man her har indbefattet. Jeg skal komme ind på senere, hvordan det kunne løses.

Hr. Frank Aaen kommer med, at det er betænkeligt, at det er de markedsøkonomiske kræfter, der nu skal til at styre sundhedssektoren. Jeg er overbevist om, at med hensyn til ser-